

Nástrahy lásky

Názov: Nástrahy lásky

Autor textu a banneru: Tesska (2014)

Varovanie: slash, sex, incest

Upozornenie: písané vo forme drrabble (nepravidelne: tz. niekedy bude 3/100, niekedy 7/100 a pod.)

Žáner: zrejme mix

1. časť

1/100

„Záloha,“ oznámil strohým tónom, ktorý podivuhodne kontroloval všetku nenávisť, či iný negatívny druh emócií, ktoré k nemu od prvého momentu prechovával.

Harry otvoril kožený kufrík a opätovoľ mu pohľad. Taký obnos nebol práve nejaká maličkosť. Takže, čo mohol Lucius Malfoy chcieť?

„Nie som nájomný vrah,“ pokúsil sa odľahčiť napätú atmosféru, ktorá zavládla takmer ihneď po jeho príchode.

Malfoy ani brvou nemihol. Iba naňho uprene civel a v ruke zvieral tú svoju vychádzkovú paličku, kde sa nepochybne i teraz ukrýval dômyselne zapracovaný prúťik.

„Potrebujem niekoho nájsť,“ odvetil bez toho, aby komentoval jeho nezdvorilé upozornenie.

„A koho, ak smiem vedieť?“

„Môjho syna.“

2/100

Harry sa zamračil a pohľad stočil znova na kožený kufrík plný peňazí.

„Je to len preddavok, pán Potter,“ ohromil ho Lucius. „Zvyšok dostanete po splnení úlohy,“ odmlčal sa a dodal, „ak ju pravdaže splníte k mojej spokojnosti.“

V Harryho slovníku to znamenalo jedno. Poriadne si prilepší, ak Malfoya mladšieho nájde. A napriek tomu sa zdráhal.

„Nikto ho nevidel od tej noci. Prečo si myslíte, že mne by sa to mohlo podariť? Nerobím zázraky a nemám na ne ani patent.“

Lucius sa uškrnul. Líce poznačené nepeknou jazvou sa zvrátilo. „Ste vo svojom fachu najlepši. Viem to, pretože som si to preveril.“

3/100

Súhlasil.

No nie pre tú finančnú odmenu. Skôr preto, lebo Draco Malfoy sa stal záhadou, ktorú by rád

vyriešil ktorýkoľvek detektív, ktorý mal rád výzvy.

A Draco Malfoy bol ozajstnou výzvou.

No nemohol si pomôcť. Niečo mu na celej tej veci nesedelo.

Otec a syn. Odcudzili sa jeden druhému? Prečo sa Draco Malfoy tak záhadne stratil? Bola to náhoda alebo úmysel?

Skutočne mal výzvy rád. Či však zvládne túto, bolo otázkou.

Nie som jediný, kto po ňom bude pátrať. Tí predomnou neuspeli. Prečo si myslíte, že ja to zvládnem?

Pretože budeme mať niečo, čo oni nie. Záchytný bod. Paríž.

2. časť

1/100

V bare bolo na prasknutie. A na parkete telo na telo. Otočil sa, keď sa mu pleca dotkla jeho ruka.

Otočil sa. Aj tak vedel, že tu už chvíľu je a najskôr ho z úkrytu sleduje. I keď nemohol vedieť, že pred ním sa nemá šancu schovať.

Kopol do seba pohár vodky na ex a vzal ho za ruku. Vo svetle farebných reflektorov videl jeho dychtivý výraz. Doslova sa ním kochal.

Tancovali. Presne ako ostatní. Na svojom kúsku tanečného parketu, obklopení davom, elektrizujúcou hudbou a zábleskami svetla.

Jeho ruky sklzli na pevný zadok, len aby sa k nemu dostal bližšie.

2/100

„Už som sa bál, že neprídeš,“ zamrmlal mu do ucha, na čo sa opálený francúz pousmial a zaklonil hlavu, aby mu veľkoryso poskytol lepší prístup k svojmu hrdlu, po ktorom blúdil jazyk i pery toho dobre stavaného ryšavca.

„Vedel si, že ti nedokážem odolať,“ odpovedal a zahryzol si do pery, keď tie mocné ruky stisli jeho zadok a on sa slabínami otreľ o jeho stehno. Zastonal a rukami, ktoré spočívali na jeho pleciach mu vkĺzol do vlasov.

„Bývam v hoteli cez cestu. Ideš?“

Prikývol.

Vyzliekali sa už vo výťahu. Ich bozky boli dravé ako prúd rozbúrenej rieky.

Šlo to rýchlo.

3/100

Prsty mal zapletené v jemných, kučeravých vlasoch, kým jeho ústa boli prisaté k jeho bradavke. Ležal pod ním s doširoka rozťahnutými nohami a užíval si každý jeho výpad. Brunetov penis v ňom ladne a energicky kĺzal a spôsoboval mu dokonalé muky.

Pritiahol si jeho hlavu k bozku, hoci možno trochu nešetrne, keď ho potiahol za kučery, aby dosiahol svoje. Mladík sa nad tým iba zhovievavo pousmial, vyhovel mu, ale začal proti nemu prirážať tvrdšie.

Odpovedal mu ďalším hlasným zastonaním a tým, že mu rovnako náruživý vyšiel v ústrety. Rukami teraz zvieral jeho zadok a želal si, aby tak rýchlo neskončili.

4/100

Obaja stuhli a kým sa brunetova horúca láva vylievala doňho, jeho penis vystrekol poriadnu dávku lepkavého gejíru, ktorý pokropil ich bruchá, jeho hrud' a pár neposlušných kvapiek skončilo i na zhužvanej prikrývke.

Vytiahol sa z neho a priľahol ho. Vôbec mu neprekážalo, že spočinul na tom neporiadku. Dokonca doň namočil špičku ukazováka a ochutnal ho.

Nebolo to prvý raz. Už ho mal. Pred pár dňami ho priviedol na vrchol blaha tým najúžasnejším orálnym sexom.

„Si vážne chutný.“

Otvoril oči. Vážne a zamyslené. Uvažoval, čo podnikne. Mal ho presne tam, kde chcel.

Stačilo zatiahnuť pomyselnú slučku a vtáčik bol v pasci.

3. časť

1/100

Čakal ho a bol si istý, že príde.

Rovnako dobre vedel i to, že Lucius Malfoy horí nedočakavosťou po svojom potomkovi. Jeho správa, ktorú mu poslal po patronusovi mu to veľmi jasne a zreteľne tlmočila varovným hlasom.

Stále voči nemu cítil zášť a nik mu to nemohol zazlievať. Bol to predseda... Malfoy.

Pred chvíľou do seba vylial Všetodžús. Musel sa uškrnúť nad celou tou bizarnou situáciou. Čo by urobil mladší Malfoy, keby zistil, že muž, do ktorého sa zahľadel, a s ktorým spáva, je Potter?

Pokrútil hlavou a obzrel si svoj nový výzor v zrkadle. Ryšavé vlasy a hnedé oči.

2/100

Nemeškal. Nikdy. A ani dnešok nebol výnimkou.

Ich milovanie bolo rovnako dravé ako to včera a predvčerom. A to ďalšie nežné a pomalé ako ich prvé. Ale nebolo hanblivé, ani ťarbavé.

Harry to nedokázal opísať slovami, ale mohol povedať, že sa celé jeho vnútro búrilo ako dravá rieka v neutíchajúcej búrke. Nikdy predtým čosi také necítil.

Draco Malfoy v tele krásneho bruneta na ňom sedel, hýbal bokmi a on v jeho tele kĺzal dnu a von v rytme aký mu udával.

Hlava zaklonená dozadu, ústa pootvorené, vzdychajúce...

Skúšal si vybaviť jeho pravú tvár. Bol by vo chvíli orgazmu rovnako krásny?

3/100

Ležal v pováľanej posteli s príjemným závažím, ktoré ho hrialo na hrudi. Jeho milenec spal a potichu odľukoval.

Vrhol pohľad na prázdny pohár stojaci na nočnom stolíku a na moment mu hlavou bleskla myšlienka, či to bolo správne.

Lenže on mal svoju prácu, svoje poslanie a novú úlohu, za ktorú dostal viac ako len štedro zaplatené a ten počiatočný obnos bol iba preddavok.

A mal svoju povest', na ktorej si zakladal. Zatiaľ sa mu nestalo, aby zlyhal.

Muž na jeho hrudi sa nepatrne pohol. Zívot a chvíľu ostal nehybne ležať. Zažmurkal a strhol sa v momente, keď uvidel svoje predlaktie.

4/100

„Draco, hľadá ťa tvoj otec.“

Harry mal pocit, že tie slová zaúčinkovali rovnako ako keby vyslovil najhoršiu kliatbu. Mladý Malfoy naňho vytreštil oči a smrteľne zbledol. Krvi by sa v ňom v tej chvíli nedorezal.

Vzápätí si privolal prútik a chcel sa odmiestniť, ale nešlo to. Harry, ktorý sa lenivo dvihol z postele ostal sedieť. V tvári pokojný, bohorovný výraz.

Sledoval ako sa stále celkom nahý Malfoy vrhol k dverám a márne sa s nimi mocoval. Keď konečne pochopil, že nič nedosiahne, oprel sa o ne čelom a rukou zaťatou v päst' po nich mocne tresol.

„Čo si to urobil?!“

5/100

Tá výčitka mu znela v ušiach ako nekonečná ozvena. Zdvihol sa z postele. Nesnažil sa skryť svoju nahotu. Nechcel mať žiadnu výhodu. Nie, keď cítil, že niečo nie je v poriadku.

Natiahol k nemu ruku, ale *Dracovo – Nedotýkaj sa ma!* – ho v úmysle zastavilo.

„Chcel som ťa iba varovať. Pokojne mu poviem, že som ťa nenašiel, ale tak ako boli iní, ktorí ťa hľadali predomnou, prídu i po mne. Ako dlho si myslíš, že im budeš unikať? Skôr, či neskôr ťa nájde.“

Draco sa k nemu otočil. Tvár stále bledá, strieborné oči rozšírené hrôzou.

„Lenže to nesmie. Nikdy viac!“

4. časť

1/100

Napriek svojim zásadám, i napriek svojim rozháraným pocitom ho prepustil.

„Nie si môj väzeň. Ani nepriateľ. Okrem toho, neviem to rozumne vysvetliť, ale cítim, že robím správnu vec.“

Toto bolo posledné, čo mu povedal, než sa Draco znova bez stopy vyparil.

Vedel, že teraz ho tak ľahko nenájde a možno i preto sa mu v duši usídlil hlboký smútok. Ale mal niečo, čo mu nik nevezme. Hoci to boli iba skreslené spomienky na telo iného muža, Draco Malfoy bol s ním.

Všehodžús s vlasom urasteného ryšavca skončil vo výlevke porcelánového umývadla prv, než sa zbalil a odmiestnil z Francúzska domov.

2/100

Aké však bolo jeho prekvapenie, keď sa o tri dni vrátil z práce domov a od tmavého kúta

domu sa odlepil ešte tmavší tieň?

„Draco,“ vydýchol sotva počuteľne.

Mladý muž stále ostával ukrytý v tieni domu. Jeho domu. „Myslím,“ začal neisto, „že bolo dosť skrývania sa. Ale budem potrebovať tvoju pomoc... Harry.“

Pozval ho dnu. Celý dom bol kompletne zabezpečený. Aj proti neohlásenej návšteve. Ako sa vraví, jeden nikdy nevie.

„Pracovňa?“ navrhol a mladý Malfoy prikývol. Harry musel uznať, že vyzerá sakramentsky dobre. Sivé nohavice, biele tričko a tmavomodrý sveter na gombíky. Okolo krku nedbalo prehodená sivá šatka.

Mal vkus.

3/100

„Ako si vedel, že som to ja?“ opýtal sa Harryho, ktorý práve nalieval Dracovi brandy do brúseného pohára.

„Cítil som ťa,“ odvetil jednoducho, pričom pokrčil plecami.

Harry mu podal pohár. Ich prsty sa náhodne dotkli a ich pohľady vystrelili k sebe. Vzduch sa okolo nich vlnil a elektrizoval.

„Neviem ako inak to vysvetliť. Vždy... som ťa cítil, keď si bol nablízku. Spoznal by som ťa aj so zatvorenými očami. Nech už si vyzeral akokoľvek.“

„Kam sa podela všetka nenávisť?“ opýtal sa Harry, dokonale vyvedený z konceptu jeho priznaním.

Draco sa napil a sklonil hlavu. „Neexistovala. Jestvoval iba jeden vystrašený chlapec.“

4/100

Harryho srdce v hrudi sa radostne zatrepotalo, ale úsmev, ktorý sa mu dral na pery dokázal v poslednej chvíli ukryť sa obyčajný, spokojný úškrn.

„To rád počujem, Draco.“

Bývalý spolužiak naňho neisto pozrel. Znova si odpil a odkašľal si. „Vie, že si ma našiel?“

Harry pokrútil hlavou, ale keďže bol Draco práve odvrátený a so záujmom skúmal fotky na

kozubovej rímse, nemohol ho vidieť. „Nie. Ešte som s ním nehovoril. Jeho tajomník mi povedal, že pracovne odcestoval do Ázie.“

Draco prikývol a evidentne sa uvoľnil.

„Vraj bude preč po zvyšok týždňa.“

„Takže nám ostávajú celé tri dni,“ vydýchol neskonalou úľavou.

5/100

Pozval ho na večeru. Všimol si, že Draco otáľa a rovnako vedel, že má celý čas niečo na jazyku. Dobre, dá mu čas. On sa nikam neponáhľá.

Stalo sa však niečo, čo nikto z nich nečakal. Teda, Draco to nečakal.

Keď stolovali, v jedálni sa objavil mohutný patronus. „Pán Potter, vrátim sa o tri dni. Pevne verím, že ste moju úlohu splnili. Odmena vás neminie.“

Dracovi vypadla z ruky vidlička a s jemným cinkotom pristála niekde pod stolom. Prízrak patronusa po sebe zanechal nielen dusnú atmosféru, ale i neuveriteľne bledého Draca.

Harry vstal a podišiel k nemu. Túžil mu pomôcť.

5. časť

1/100

Harry privrel dvere na jeho izbe. Počkal, kým nezaspí. Hoci bol ubytovaný v hoteli, nedovolil mu vrátiť sa tam a Draco neprotestoval.

V tú prvú noc všetko vyriešili upokojujúci elixír a elixír bezsenného spánku, o ktorý ho Draco požiadal.

Sám si ľahnúť nešiel. Vrátil sa do pracovne a zavrel za sebou dvere.

Vyčaroval patronusa a poslal správu svojmu asistentovi. O tri hodiny neskôr prišla veľmi uspokojivá odpoveď a chvíľku po nej na okne jeho pracovne pristála hnedá sova.

Odviazal jej z paprčky list a odmenil ju sovou sušienkou, než odletela preč.

„*Toto je všetko, čo sa mi podarilo zohnať, šéfe.*“

2/100

Harry lustraval jednotlivé novinové výstrižky a články, ale ani o pol druhu hodiny neskôr nebol o nič múdrejší.

Ako tak sedel za stolom a uvažoval, čo za tým všetkým môže byť, dvere na jeho pracovni sa otvorili. Zdvihol hlavu, aby v ich medzere uvidel rozospátého slizolinčana.

Merlin, bol taký nádherný.

„Poď do postele, Harry,“ zašepkal a on vstal, akoby ten muž vyslovil najúčinnšie kúzlo na svete a nasledoval ho.

Zhodil zo seba sveter i nohavice, stiahol si z nôh ponožky a ľahol si k nemu len v tričku a spodkoch. Pružné, hrejivé telo sa k nemu okamžite privinulo.

Objal ho.

3/100

Draco ho našiel v kuchyni. Tváril sa trochu rozpačito, tvár ružová a vlasy strapaté.

A napriek tomu si Harry pomyslel, že je úplne dokonalý.

„Dobré ráno,“ poprial mu a ukázal na prestretý stôl. „Robím palacinky, dáš si?“

Draco prikývol. „Chceš... pomôcť?“

Harry sa usmial. „V chladničke je džús. Ale ak si dáš radšej kávu, tam je čerstvá. Môžeš ju naliať do šálok. A vyber prosím i javorový sirup a čokoládovú polevu. Šľahačka je v spreji.“

Zvláštne, pomyslel si o chvíľu neskôr, keď ho po očku sledoval. Draco sa v jeho kuchyni zvrátil, akoby tam odjakživa patril.

Akoby patril k nemu...

4/100

„Musím do práce,“ povedal približne o hodinu neskôr. „Mám sa ti zastaviť po veci v tom hoteli?“

„Chceš, aby som ostal?“

Harry si zaviazal šnúry na topánke a vyrovnal sa. Pozrel naňho vážnymi očami plnými... čoho? Túžby? Draco dúfal, že áno.

„Áno. Ale len ak ti to neprekáza.“

Prikývol. „Ďakujem ti.“

Draco osamel. A nebolo mu všetko jedno. Najmä nie po tom, čo našiel v Harryho pracovni tú kôpku výstrižkov týkajúcich sa jeho rodiny. Došlo mu, že sa Harry pokúša prísť na koreň celej tej záhady.

Povzdychol si a zvesil hlavu. Nemôže mu dlho zatajovať pravdu. Čas sa nezadržateľne kráti.

5/100

Deň si skrátil, ako vedel. V kuchyni. Vždy, keď potreboval premýšľať, zavrel sa do kuchyne. Varil a piekol.

Takže, keď sa Harry vrátil domov, čakala ho hrachová polievka a čerešňová bublanina. Napodiv sa v drese nekopila fúra špinavého riadu a kuchyňa vyzerala, akoby v nej slizolinčan strávil celkom nečinne viac ako päť minút.

Ale opak bol pravdou.

Draco sa rozhodol, že si zatiaľ nevybalí. Nie, kým sa nepozhovárajú. Nemohol tušiť, ako Harry zareaguje a ak ho odtiaľto celý znechutený vyhodí, pochopí to. Aspoň to si v duchu nahováral.

Jeho nervozita dosiahla maximum. Pár kvapiek elixíru na upokojenie mu prišlo vhod.

6. časť

1/100

„Viem, že sa správam... čudne, ale ver mi, že na to mám dôvod,“ začal, keď sa zhlboka nadýchol a rozhovoril sa.

Harry mlčal. Zachovával si odstup, lebo cítil, že Draco to potrebuje. Horel zvedavosťou.

„Pamätáš, ako sme sa neraz hádali a ja som sa ti smial, lebo si nemal otca? Ver mi, že som to horko oľutoval. Sám som túžil po tom, aby som bol na tvojom mieste.“

Harry si na to dobre spomínal. I na to, ako mu vtedy túžil zakaždým vyraziť zuby dobre mierenou ranou do brady. Nikdy sa k tomu nedopracoval. Len Hermione mala to šťastie.

Možno...

2/100

„Všetko začalo v lete, keď som dovŕšil trinásť. Ja...“ privrel oči, lebo dúfal, že takto sa mu bude ľahšie hovoriť, ale bol to omyl. I tak ich nechal zatvorené. Ruky na stehnách mal zovreté v päšť. „Práve som vychádzal z vane, keď vošiel dnu. Prekvapil ma a ostal som v šoku. Nezdržal sa dlho. Čosi zamrmľal a odišiel.“

Preglgol. V ústach mal suchu.

Harry z neho nespúšťal oči. Akosi tušil, čo bude nasledovať.

„Pár dní sa nič nedialo a ja som si pomyslel, že o nič nešlo. Bol to predsa môj otec. Lenže netušil som, že toto bol iba začiatok.“

3/100

„Keď prišiel potom, ponúkol sa, že mi umyje chrbát. Ani to som si ešte nemyslel nič zlé. Ale opakovalo sa to čoraz častejšie. Opýtal som sa ho, prečo to robí a on mi odvetil, že sa o mňa rád stará. Bol som rád. Bral som to ako... dôkaz jeho otcovskej lásky.“

Oblízol si suché ústa, na pohár vody, ktorý sa pred ním objavil ani nepozrel.

„Lenže potom... sa ma začal dotýkať. Hladil ma... všade. A v jeden večer, keď bola mama preč mi vošiel do izby. Nemal som sa ako brániť. Bol... silnejší. Stále mi opakoval ako veľmi ma miluje...“

4/100

Harryho vnútro sa stiahlo do malej, tvrdej hrče, kým ho obľial studený pot. Prežrel, ruky zaťaté v päšť. Prial si, aby Draco mlčal, ale on stále hovoril.

Sedel na konci pohovky celý stuhnutý a napätý, rozrával o veciach, z ktorých mu vlasy stávali dupkom, až napokon ustal. Zmĺkol. Iba zo strieborných očí sa spustili slzy. Drobné perličky, ktoré sa v priesračných jarčekoch kotúľali po bledých lícach.

„Draco,“ šepol. Kľakol si pred ním, ruky prekryli tie jeho, studené ako ľad. „Draco,“ zašepkal naliehavejšie a on sa naňho konečne pozrel. Objal ho tak mocne a tak nežne, ako len dokázal.

Nič viac.

5/100

Tú noc užil elixír bezsenného spánku i on. Keby nie, vyhl'adal by toho starého, slizkého lotra a skoncoval by to s ním raz a navždy.

Miesto toho ostal s Dracom. Vzal ho do svojej izby, do svojej postele. Vyzliekol ho, dal mu pyžamo a prikryl ho až po bradu. A ľahol si k nemu. Vtisol mu bozk na čelo a znova ho objal.

Draco sa v jeho náručí uvoľnil, ale on ostával napätý. Uvažoval, čo urobí. Musel priznať, že čakal čokoľvek, ale incest rozhodne nie.

Jedno však vedel určite. Ak bude chcieť Draco zmiznúť i tentoraz, sám mu rád pomôže.

7. časť

1/100

Ráno je múdrejšie ako večer, aspoň tak sa vraví.

A keď sa v nasledujúce ráno Draco prebudil, mal vo všetkom odrazu jasno. Prebral sa v Harryho náručí. Bol stále vážny. Rovnako ako i zelené oči, ktoré starostlivo študovali jeho tvár.

Harryho palec obkreslil plavý oblúk jeho obočia. „Dobré ráno.“

Draco si povzdychol a zaboril nos do jeho hrude. Bolo to príjemné. Vlastne to všetko, čo sa medzi nimi dialo bolo veľmi príjemné.

Rovnako ako i fakt, že sa mu po tom, čo mu včera povedal, nezhnusil. Bol to ako jeho malý osobný zázrak.

„Aj tebe,“ zamrmlal a trochu sa odtiahol.

2/100

Draco si čítal a po očku ho sledoval. Potter vybavil nejakú korešpondenciu, poslal svojmu asistentovi odkaz. Až potom sa mu mohol venovať.

„Prepáč, že to trvalo, ale bolo to súrne.“

Plavovlasý muž odložil knihu bokom a pokrútil hlavou. „Nemáš sa prečo ospravedľňovať.“

Harry si sadol do kresla oproti nemu a laktami sa oprel o kolená. „Mýlim sa, ak poviem, že ti niečo napadlo?“

Draco pritakal.

„Hovor. Som vážne zvedavý. Ak chceš odísť niekam preč, poznám ľuďí a mám styky. Ešte

dnes môžeš mať falošné doklady a...“

„Nebudem utekať. Už nikdy viac. Áno, dostal som nápad, ale netýka sa môjho úteku.“

3/100

V krátkosti mu ho vysvetlil. Harry počúval a trochu sa mračil, ale to bolo pochopiteľné.

„Čo ak ťa napadne?“

„Nemyslím.“

„Je nevyspytateľný,“ trval na svojom Harry. „A ak o teba tak veľmi stojí, zrejme bude odhodlaný na čokoľvek.“

„Ale to aj ja.“

Draco ho prekvapil. A nielen svojim odhodlaním. Lenže i tak sa mu to nepozdávalo.

„Skutočne ho chceš konfrontovať?“

Prikývol. „Ak sa nechcem do konca života skrývať, či žiť niekde v inom tele a s iným menom, ako napríklad Cedric Le Blanc,“ zamračil sa, „musím to spraviť.“

„Dobre. Ak si rozhodnutý, súhlasím.“

„To je dobre, pretože budeš pri tom.“

4/100

Dohodnúť sa na podrobnostiach bolo to najmenej, čo ich čakalo. Draco bol síce nepokojný, ale to bolo celkom pochopiteľné.

Už zajtra sa stretnú s Luciusom Malfoyom zoči-voči. Už zajtra sa rozhodne o všetkom.

Harry zdvihol oči od novín a zadíval sa na muža sediaceho v kresle, ktorý si čítal jednu z jeho detektívok.

Bol nádherný.

Nikdy by si nebol pomyslel, čím si prešiel. Bolo to strašné. Zradil ho človek, ktorý ho mal chrániť. Podviedol a zneužil ho v tom najhoršom zmysle slova.

Nezlomilo ho to. Predsa bol schopný milovať. Alebo v to Harry aspoň dúfal, pretože inak...

bol v koncoch.

5/100

Večer si znova prešli svoj inak jednoduchý plán. Dopriali si ľahkú večeru a skončili v posteli. Nemilovali sa. Iba sa k sebe túlili a užívali si vzájomnú blízkosť.

Harry mal i tak dojem, že je to viac ako dosť.

Ráno ich privítal upršaný deň. Z olovenej oblohy sa k zemi tiahli husté závoje prudkého dažďa.

Draco postával pri kozube v Harryho pracovni, keď k nemu zozadu pristúpil, oprel si bradu o jeho plece a objal ho okolo úzkeho pásu.

„Pripravený?“

Draco krátko prikývol. „Teraz, alebo nikdy. Som pripravený pochovať minulosť poriadne hlboko pod čiernu zem. Hoci na ňu nikdy nezabudnem.“

8. časť

1/100

Lucius vošiel dovnútra a Harry mal neodvratný pocit, že ovládol celú miestnosť. I keď len zdanlivo. Bolo mu jasné, že muž iba proklamuje svoju nadradenosť. Nemalo to naňho žiadny účinok. Nikdy.

„Našiel ste ho?“ opýtal sa bez pozdravu, len čo sa usadil na stoličku pred jeho pracovným stolom.

„Vari ste o mne nepochyboval?“ odvetil. Rozhodol sa hrať rovnakými kartami. Teraz, keď vedel, s kým ma dočinenia s tým nemal najmenší problém.

Harry si dal záležať na tom, aby neprejavil ani jediný z množstva protichodných pocitov, ktoré sa v ňom bili.

Lucius sa naňho blahosklonne pousmial. Merlin vie, čo si myslel.

2/100

Harryho trápilo čosi iné. Bledá tvár aristokrata bola možno meravá, ale zachytil dychtivý záblesk v šedých očiach, ktorý sa mu vôbec nepáčil.

Spomenul si na Dracove slová a i nepatrná predstava Luciusa Malfoya v posteli vlastného

syna s ním urobila divy. Uhol pohľadom, aby sa upokojil.

„Pristúpime ku kontraktu, pán Potter,“ vyzval ho Malfoy očividne netrpezlivo a jemu napadlo, že ten chlap je nielen chorý, ale i bezcitný. Veru, Dracovi vôbec nebolo čo závidieť.

Zovrelo mu vnútro a pud ochrániť ho za každú cenu v ňom rástol do gigantických rozmerov. *Ten plavovlasý úchyl ho do pazúrov nedostane, kým bude žiť!*

3/100

Harry mlčal, lakte opreté o dosku stola a prsty spojené do striedky sa dotýkali jeho úst, keď sa naňho uprene a značne znechutene díval.

Napokon sa oprel v kresle, v ktorom sedel. „To nebude potrebné.“

Malfoy sa zháčil. „Ako to myslíte?“

Harry ho obdaril tvrdým pohľadom, ktorý mohol konkurovať tomu Malfoyovmu. „Tak, ako vravím. Všetko viem. Ani vaše posledné obludné tajomstvo mi neostalo skryté.“

„Ako sa opovažujete?!“ zasipel naňho muž, vyskočil zo stoličky a dlaňami tresol po jeho stole. Ani toto však na Pottera nezapôsobilo. Jeho sebaovládanie ostávalo pod kontrolou.

Len Malfoy zvažoval, či ho na mieste neprekliatť. Strašne zúrilo.

4/100

„Sadnite si, pán Malfoy. Chceme vám predložiť návrh. A je len vo vašom záujme, aby ste ho prijali.“

Zdalo sa, že blondiak dostáva do ľavého oka tik ako mu ním mykalo. „Návrh? Vy? Kto je to vy?“

Harry zvolal: „Draco?“

Vtedy Lucius od úžasu vyvalil oči. Draco zo seba stiahol neviditeľný plášť a on si uvedomil, že celý ten čas bol v miestnosti s nimi.

Tvár mu ozdobil rozochvený úsmev, ak sa to tak dalo vôbec povedať, ale jeho syn mu ho neopätoval. Díval sa naňho s chladným odstupom, akoby bol preňho cudzím človekom.

„Draco,“ šepol, ale reakcie sa nedočkal.

5/100

Zdalo sa, že i v Malfoyovi staršom sa prú protichodné pocity, pretože z úžasu, že po rokoch konečne vidí syna vytriezvel a vystrel sa do svojej pôsobivej výšky.

Na Harryho to nezaúčinkovalo, ale na Draca asi áno, pretože mu položil ruku na plece. A on cítil, že sa chveje.

„Ako si mohol?!“ okríkol ho otec. Nepochybne myslel na svoje špinavé tajomstvo. Potom sa jeho výraz vyjasnil, keď pokynul synovi. „Pod', pripoj sa ku mne. S Potterom sa vyrovnám a my dvaja si to malé nedorozumenie vyriešime v súkromí.“

Harry počul ako sa Draco za ním prerývane nadýchol k odpovedi: „Nie!“

9. časť

1/100

Lucius spopolavel, oči sa zúžili do štrbín. „Nie?!“

Harrymu to zaznelo rovnako ako Avada!

„Nie!“ Toto odmietnutie už bolo ráznejšie a Dracov hlas pevnejší. „Už nikdy. Vypočuješ si náš návrh.“

„Ty sa mi odvažuješ niečo prikazovať?“ V chladnej tvári sa mihol tieň ohúrenia.

„Pokojne vás na mieste prekľajem, Malfoy,“ zamiešal sa do toho Harry, náročky vynechal zdvorilé oslovenie a zamával mu pred nosom jeho vlastným prúťikom, „ale urobíte, čo žiadame.“

Malfoyove oči sa zväčšili a jeho pohľad ich zavraždil.

Draco pokračoval. „Konečne prevezmem rodinné sídlo i titul, ktorý mi náleží od času, kedy ťa odsúdili za vojnové zločiny do Azkabanu.“

2/100

Nepochyboval, že Lucius veľmi dobre vie, o čom jeho syn hovorí, len netušil, že Draco je so starými rodinnými dokumentami až tak dobre oboznámený. Stačilo, že hlava rodiny zhanobila meno rodu a titul automaticky aj so všetkými právomocami prechádzal na nasledujúceho mužského potomka po dosiahnutí čarodejníckej plnoletosti.

Lucius nepochyboval, že v tom mala prsty jeho nebohá manželka. Nezdravo sa miešala do jeho vecí. Neraz ju za to patrične potrestal. Zjavne mal byť tvrdší, pomyslel si.

Ale nehodlal sa svojho postu vzdať. Ani svojho syna. Miloval ho, nech už si ten zasran myslel, čo chcel.

Jeho sa len tak ľahko nezbaví.

3/100

Lucius sa vystrel, jeho tvár nadobudla podobu kamennej masky. „Predpokladám, že to je len začiatok.“

Draco prikývol. „Sídlo v Pluckley je ti plne k dispozícii. Mesačne ti bude vyplácaná štedrá renta, ktorá ti bohato vystačí na výdavky.“

„Ale?“ rýpol si, ruky ležérne prevesené cez opierky kresla, pohľadavý pohľad upretý na toho zelenookého démona. V duchu uvažoval nad vhodnou popravou slávneho zlatého chlapca.

„Budeš sa mi vyhýbať. Nikdy viac ma nebudeš kontaktovať. Na Manor ti týmto zamietam akýkoľvek prístup. Pokiaľ sa náhodou stretneš – *kdekoľvek* – vyhneš sa mi širokým oblúkom.“

Lucius preniesol pohľad z Pottera na svojho syna. Nemohol si dovoliť odmietnuť.

4/100

Veľmi dobre si uvedomoval, že nemá na výber. Draco ako nový lord disponoval všetkými potrebnými pákami, ktorými ho mohol ovládať. *Nateraz.*

Rozhodne sa nenechá manipulovať a ani toto sa nezaobíde bez trestu. Na svoje si ešte príde a víťazstvo si vychutná.

Ale dnes...

Lačným pohľadom skĺzol po synovom dobre stavanom tele. Bolo vidieť, že za tie roky nestrádal. Ako rád by ho videl bez tých drahých šiat a dal mu príčku. Päť a dvadsať na holú! Kým by tie bledé líčka toho chrumkavého zadku nesčervenali pod jeho tvrdou, trestajúcou dlaňou. Zanechal by mu tam odtlačok dlane, kým by ho pomiloval.

5/100

Draco sa zachvel. Ten pohľad sa mu rozhodne nepáčil. Akoby bol čítal otcovi myšlienky, jeho vnútro sa stiahlo do malého uzlíka.

Prečo mal dojem, že hoci otec na všetko prikývol, táto bitka nie je ani zďaleka vyhratá?

Len čo Malfoy odišiel, Draco sa našiel v nežnom objatí strapatého čarodejníka. Učil sa znova

dýchať a kým ho muž šeptom chlácholil, on prekonával nevoľnosť, ktorá sa oňho hlásila a zaháňal mdloby.

„Som v poriadku,“ zamrmlal, keď sa na dĺžku rúk odtiahol, Harryho ruky po stranách jeho tváre. Palce ho hladkali po lícach.

Ani on sa netváril dvakrát spokojne. Asi tiež čosi tušil.

10. časť

1/100

Sídlo v Pluckley bolo... *nepostačujúce!* Lucius ním opovrhoval. Pomyslenie, do akej diery ho vlastný syn uvrhol ho zožieralo ako kyselina.

Vždy si myslel, že *toto* a nie Škriekajúca búda malo byť titulované ako najstrašidelnejšie sídlo v Británii.

Aspoň škriatkovia sa predchádzali, aby mu vyhovelí, ak už nič iného. Zavrel sa v malej tmavej pracovni a sadol si do kresla za stôl s pohárom whisky v ruke, z ktorého pomaly upíjal.

Jeho predstavy o zločine a treste nadobúdali čoraz jasnejšiu podobu. Draca získa. To nepochyboval. A skrotí si ho. Na to sa tešil.

Potter však... skončí presne tak, ako si zaslúži.

2/100

Draco sa ponad plece obzrel na svojho spoločníka. Harry Potter sa rozhliadal po hale, z ktorej ústili tri chodby.

„Ďakujem,“ zamrmlal a Harry prikývol. Bol rád, že mu pomohol vlastnými ochrannými kúzlami. Draco prekvapene postrehol, že jedno z nich sa ušlo i jemu.

Harry sa tváril akoby sa nechumelilo, nad čím sa Draco musel pousmiať. Takáto pozornosť mu lichotila. Cítil sa byť... cenný. Aspoň pre niekoho a tým správnym spôsobom.

„Si naozaj rozhodnutý?“ opýtal sa ho Harry už asi po desiaty raz.

„Som. Nemaj obavy. Nemyslím, že sa v dohľadnej dobe ukáže.“

Harry zapochyboval. „Vždy som bol pripravený očakávať neočakávané.“

3/100

V ten deň sa rozlúčili. Draco sa dlhé hodiny túlal po sídle, kontroloval interiér, možné pasce, ktoré tu mohol jeho prefikovaný otec nastražiť. Vyčleňoval všetko, z čoho zacítil i nepatrné záchvevy čiernej mágie.

Pred dverami najluxusnejšej spálne sa zastavil. Chcelo to poriadnu kuráž, aby sa vôbec odhodlal vstúpiť.

Ale potreboval tu upratať. Nielen vo svojej pošramotenej duši, ale aj v dome. Chcel začať s čistým štítom.

Otvoril dvere a vstúpil.

Spomienky ho zaplavili ako lavína ťažkého snehu a nedali mu dýchať. Stačil jediný pohľad na širokú posteľ ovenčenú zeleným baldachýnom.

Klesol do kolien. Mohol si to dovoliť, bez akýchkoľvek svedkov.

4/100

Dvojlôžková posteľ skončila pomerne drasticky. Najprv z nej lietali triesky, potom ju spopolnil. Ale pocit zadosťučinenia nepociťoval v takej miere, ako si myslel, že bude.

Skontroloval skrine. Boli prázdne. Pri komode sa zarazil.

„*Alohomora*,“ zamrmal s prútikom stále v ruke a uskočil, pretože len čo sa veko otvorilo, vykĺzol z neho prízrak, ktorý okamžite nabral podobu jeho otca.

Obľal ho pot a celkom zdrevenel, zatiaľ čo musel počúvať všetky tie urážky i chĺpne, nemravné návrhy, ktoré sa linuli z otcových úst.

„*Riddikulus!*“

Kúzlo nevyšlo z jeho prútika. Zaclonila ho mohutnejšia, i keď nie vyššia postava a zelené oči prezrádzali obavy.

5/100

„Upratuješ?“ opýtal sa s náznakom pobavenia v hlase a otočil sa k ohorkom postele, ktoré ďalším kúzlom nechal zmiznúť.

Draco sa konečne nadýchol. „Tak... trochu. Čo tu robíš?“

„Pozval si ma na večeru, spomínaš si?“

Šedý pohľad sa stočil k oknám na západnej strane. Stmievalo sa.

„Stratil som prehľad o čase.“

Nekonemtoval to. V miestnosti puklo a objavil sa jeden z domácich škriatkov. „Lord Malfoy, večera byť pripravená, pane.“

„Ďakujem, Buffy. Kým budem v jedálni, zariad', aby odtiaľto vypratali všetok nábytok. Vráťane koberca i závesov. A zrkadla. Nech tu ostanú len holé steny.“

„Ako pán rozkázať,“ a úslužne sa uklonil.

11. časť

1/100

Nasledujúce dni boli truchu hektické. Nielen preto, že sa Harrymu nakopila práca. S Dracom sa teraz vídal zriedka, ale upokojoval ho pocit, že vie, či je alebo nie je v poriadku.

A nepochybne bol. Keby sa čosi zvrtilo, jeho vylepšené sledovacie kúzlo by mu nielen dalo vedieť, ale poľahky by ho k nemu doviedlo.

Dnes sa mali stretnúť po piatich nekonečne dlhých dňoch. Teda preňho určite. I preto si dal na svojom výzore tak záležať.

Bolo to prvý raz v živote, čo si na svoj zovňajšok potrpel. Záležalo mu na tom ako ho Draco vníma, preto sa mu chcel páčiť.

2/100

Harry si nespomínal, kedy o niekoho vo svojom živote tak veľmi stál, ako túžil práve po mladom Malfoyovi.

Hermiona mu včera s nakrčeným nosom povedala, že ju to ani tak neprekvapilo, lebo on je taký charitatívny typ. Vždy ho to ťahalo k bezbranným a utláčaným.

Zamračil sa. Nepovedal jej toho priveľa?

A potom si povzdychol. Keby jej zas nepovedal nič, bola by otravná ako voš a aj tak by to z neho skôr, či neskôr vypáčila. Mala svoje vlastné prostriedky, ako sa dozvedieť to, čo ju zaujímalo.

Niekedy bola ozaj desivá. Asi by ju mal prijať za spoločníčku.

Uškrnul sa.

3/100

Stačilo, aby k bráne priložil špičku prútika a potom mávom naučeným spôsobom. Cestou k vchodovým dverám skontroloval ochrany sídla i pozemkov.

Všetko v poriadku, pomyslel si spokojne a len čo sa pred ním otvorili dvere, oslnil ho úsmev pána domu.

„Kontroloval si ochrany?“ prekvapil ho otázkou, keď ho bez rečí objal okolo pása.

„Ako si to...?“

Draco mykol plecom. „Cítil som to. Som predsa zvrchovaný pán domu.“

Harry sa pousmial. „Zvrchovaný? A ja som mal dojem, že to miesto patrí výlučne mne.“

Dracove líca sa zapálili rumencom. Nebolo mu treba vysvetlenie aby pochopil, na čo tmavovlasý čarodejník myslí.

„Nadržaný, Potter?“

4/100

Večera musela počkať. Harryho kladnú odpoveď podložil hodnoverný dôkaz, keď sa veľavrane obtrel o Dracove slabiny svojim rozkrokom.

„Taký dychtivý,“ zašepkal Draco do bozku, keď mu bez zábran dovolil vniknúť jazykom do úst.

Harry si bozk najprv patrične vychutnal a až keď sa ich pery od seba oddelili, aby mohli nabrat' dych, pritakal. „Stál mi už pred bránou.“

Draco ich premiestnil do vlastnej spálne. Za tých pár dní si zariadil novú. Presne podľa vlastných predstáv. A nevedel sa dočkať, kedy ju... *pokrstia*.

Harry ho systematicky zbavoval šatstva a šelmovsky sa usmieval. Popásal sa na jeho bledom, štíhlom tele pohľadom dravca.

5/100

Napriek zjavnej Potterovej nedočkavosti a túžbe konečne si ho podmaniť a vyplniť

postupoval pomaly a nežne. Akoby si dával záležať na tom, aby si užil hlavne Draco.

Pred tým, než doňho prvý raz tej noci vstúpil penisom tvrdým ako skala ho doviedol k prvému orgazmu vlastnými ústami a veľmi talentovaným jazykom. Dbal na to, aby bol preňho pripravený.

Draco mal pocit, že elastickejší ten sval už ani nemôže byť. A aj tak ho vyplňal opatrne, akoby sa bál, že sa mu pod rukami roztriešti ako porcelánová bábika.

Nevydržal a prirazil proti jeho slabinám, čím ho prekvapil a možno pobavil zároveň.

12. časť

1/100

Bolo fajn sledovať, ako sa jeho milencovi každým novým dňom vracia po malých krôčkoch stratené sebavedomie.

Možno to bolo i tým, že sa začlenil do normálneho života. Draco si našiel prácu na ministerstve a s malou Harryho intervenciou získal prestížne miesto na odbore Záhad.

Na tú prácu bol zjavne predurčený. Aspoň Harry bol toho názoru. Mal rozsiahle poznatky čiernej mágie, vedel čítať runy, bol zbehlý v Aritmancii a mnohých veciach, o ktoré Harry nikdy nejavil záujem. A ako bonus navyše Draca tá práca skutočne bavila.

Cítil sa s ním... *skvele*. Uvoľnene, príjemne. Akoby našiel svoje druhé ja. Pomerne šokujúce, však?

2/100

Harry sa na Manore rýchlo zorientoval. Po veľmi vyčerpávajúcej noci vstal ako prvý.

Draco ležal na bruchu a pravidelne oddychoval. Harry vykĺzol z postele, hodil na seba župan a vytratil sa do kuchyne, aby pripravil osobne niečo pod zub, hoci mali po ruke celú hordu ochotných domácich škriatkov.

Do spálne sa vrátil s plne naloženým podnosom. Zložil ho na stolík a vyliezol na posteľ, aby svojho milenca prebudil tak ako sa mu to páčilo.

Jemnými bozkami, nežnými dotykmi, keď nechal prsty hladkať smotanovo-broskyňovú pokožku jeho tváre, ramien, či nahej hrude.

Miloval okamih, kedy sa Draco prebúdza s úsmevom na perách.

3/100

„Mám niečo v pláne,“ povedal, keď sedel opretý chrbtom o čelo postele a prežúval kúsok hrianky natretej hrubou vrstvou džemu.

Draco nadvihol obočie. Šedé oči prižmúrené, kútiky úst mierne nadvihnuté. Spod prikrývky vytŕčalo jeho koleno.

„Charlie ma už dlho pozýva do Rumunska. Doteraz som nemal čas. Myslíš, že by si mal záujem?“

Draco si oblízol umastený prst a naklonil hlavu na stranu. „Ak to zahŕňa teba, mňa a veľa sexu, prečo nie.“

Harry sa rozosmial. Len čo sa upokojil, žiaril ako kométa, ktorá konečne našla ten správny kurz.

„Áno, aj tieto skromné požiadavky rád zahrniem do ceny pobytu, pán Malfoy.“

4/100

Pri zvitání pochopil Draco tri veci. Charlie Weasley má o Harryho hlbší záujem, Harry si to vôbec nevšimol a on je tu ako *persona non grata*.

Zachoval si však chladnú hlavu. Musel. Hoci to v ňom vrelo. Našťastie, dostali vlastný zrub určený pre hostí. Na to ako vyzeral otrasne zvonku, vnútri bol celkom útulný. A hlavne mu ulahodila široká posteľ pokrytá kožušinami.

Ak sa nemýlil, vlčími.

No, ako sa vrátil, každý je strojcom svojho šťastia. Bolo na čase, aby chytil koleso osudu do vlastných rúk i v tomto smere.

Už dlhší čas Draco presne vedel, čo chce.

Chcel Harryho. *Navždy*.

5/100

Nebolo ľahké sledovať ho ako sa družne baví s ostatnými. A musel sa ohromne ovládať, aby v ňom nevzkypela žľč hlavne vo chvíľach, keď sa musel nečinne dívať na všetky tie – *akože* – nevinné dotyky, ktoré sa mu od Charlesa dostávalo.

Vždy vedel, čo sa patrí a hoci si predtým užíval scény, ktoré kedysi medzi sebou verejnosti predvádzali, teraz to nehodlal riskovať. Vedel, že musí postupovať celkom inak, aby dosiahol svoj cieľ.

Jeho zelenooká trofej zatiaľ naproti nemu popíjala pálenku Ohnivý dych a veselo sa bavila s ostatnými.

Potešilo ho však, že len čo sa spoločnosti ospravedlnil, Harry ho poslušne nasledoval.

13. časť

1/100

Harry sledoval svojho milenca s pobaveným úsmevom na perách, keď sa pokúšal vyliezť k Sagvanovi na chrbát Veľského zeleného draka, aby si na ňom zalietať. Prejavil neskutočnú odvalu a Harry bol naňho veľmi hrdý.

I keď premýšľal, či ho nevyprovokoval tým, že mu prezradil, že sám na drakovi už letel.

„Čo na ňom vidíš?“

Harry sa otočil. Charlie sa vyslovene mračil. Odrazu mu napadlo, že možno sa Draco vo svojom tvrdení neunáhlil. Aj tak bol k niektorým veciam vnímavejší, než on sám.

„Nie je to zjavné?“ odpovedal otázkou, na čo sa Charlie oprel o drevenú ohradu.

„Je v tom sex?“

2/100

Harry už-už otváral ústa, ale Charlie ho predbehol. „Pretože potom by som to pochopil. Malfoy je celkom prít'azlivý a pre'ahovať ho musí byť... pôžitok. Ale i tak to nechápem. Nehodí sa k tebe.“

„Vraví kto?!“ naježil sa.

„Harry, mal by si otvoriť oči. Myslím si, že ťa to hadie princiatko iba využíva. Skončíš znova so zlomeným srdcom. Prečo chceš jeho, keď ja ti môžem ponúknuť viac?“

Harry zahabkal. Napadlo mu, ako mohol byť taký slepý! Nepostrehol ani moment, kedy sa muži sediac na drakovi vzniesli k oblohe, ale Draco vybadal, že sa na zemi schyľuje ku katastrofe.

Ostávalo len dúfať...

3/100

Harry vyvrátil hlavu k oblohe a zakýval mu. Potom sa obrátil na Charlieho. „Vôbec nič o ňom nevieš.“

Nehodlal mu povedať viac a ani to neurobí. Len dúfal, že to postačí, aby si ryšavý Weasley vstúpil do svedomia. Mýlil sa.

Charlie zjavne dospel k presvedčeniu, že činy sú viac ako slová, pretože sa k nemu naklonil a pobožkal ho. Priamo tam. Nestaral sa, že majú svedkov. Pritiahol si Harryho k hrubému bozku a stehnom sa natlačil medzi jeho nohy.

Bola to iba chvíľka, kedy sa ocitol pár metrov ďalej sedieť na zadku a civieť naňho ako vyoraná myš.

„Nikdy viac!“

4/100

Harry zaryto mlčal, než nezvesil plecia. Stál v salóne svojho bytu, kde sa obaja krátko po tom incidente v rezervácii naspäť primiestnili. „Mrzí ma ten zničený víkend. Niekedy som vážne... slepý.“

Draco k nemu pristúpil. Rukami ho zozadu objal okolo pása, bradu si zložil na jeho plece. „Nemusí. To milovanie v kožušínach som si užil. Aj let na drakovi.“

Harry sa tlmene zasmial a obrátil sa v jeho náručí tvárou k nemu. „Takže nebude žiaden urobrovací sex?“

Draco vystrúhal grimasu. „Správny slizolinčan sa vie vynájsť v každej situácii, pán Potter,“ zavrnel a otreľ sa nosom o jeho líce.

Jasná výzva.

5/100

Harry sa pretočil na bok, milenca si stiahol k sebe. „Nikdy sme sa na túto tému nebavili, ale... máš okrem mňa ešte niekoho?“

Draco spozornel. „A ty?!“ spýtal sa ostro.

Harry sa musel pousmiať. „Nie. Nefandím promiskuite.“

„Ani ja. Tým pádom to znamená, že mám na toto telo výsostné právo?“ dlaň hladila mierne ochlpený hrudník.

Harryho pohľad potemnel rodiacou sa túžbou. „Áno, vaše lordstvo.“

Plavovlasá hlava sa sklonila a špička jazyka rozšafne prebehla po tmavoružovej bradavke. „A čo toto?“ pokračoval a prstom obkružil pootvorené pery. Harry ten prst veľavravne nasal do úst.

Dracova ruka napokon objala Harryho penis. „A toto?“

14. časť

1/100

„Nevedel som, že Charlie po tebe pasie. Zachoval sa idiotsky a to som si vždy myslel, že on je v pohode. Tromfol i Percyho, ktorý na istý čas tiež prišiel o rozum, spomínaš si, nie?“

Harry sa uškrnul. „Neva. Je to za mnou. Čo ty?“

Ron pokrčil plecami. „Fajn. Obchody idú a Rose rastie ako z vody. Čo mi pripomína, že vás mám pozvať na obed. Túto nedeľu. Buďte presný, inak bude zúriť. Veď vieš, hormóny tehotnej sú horšie ako *Cruciatus*.“

Obaja sa pobavene zasmiali a štrngli si na prípitok.

„Vám to klapie?“

Harry prikývol.

„Aj tak je to zvláštne.“

2/100

Draco pôsobil absolútne kultivovane. A Harry, aby si pri ňom nepripadal ako odľud sa mu rád prispôbil. I odevom, čo Hermiona ocenila úsmevom.

„Vyzeráš ohromne,“ zložila mu kompliment a zazrela na to vrabčie hniezdo na jeho hlave. „Až na tie vlasy.“

Draco sa zachechtal a prižmúril oči, v ktorých zaiskrilo. „Však? Človek by povedal, že práve niekoho pomiloval.“

Harry otvoril ústa a vyvalil oči, neschopný uveriť tomu, že jeho partner naozaj čosi také vypustil z úst. Ron, ktorý sa opieral o zárubňu prevrátil očami a Hermiona preskočila pohľadom z jedného na druhého.

Zjavne zvažovala, koľko je na tom výroku pravdy.

3/100

Neskôr Draco štuchol do Harryho a pošepol: „Ako dlho na mňa bude takto civieť?“

Harry pozrel na malú okaňu, ktorá sa len nedávno prebudila. Len čo Rose zbadala Draca, nedokázala z neho spustiť oči. Každú chvíľu mu čosi podávala. Kocky, bábiky, iné hračky.

„Nechcem ťa strašiť,“ odvetil mu cez zuby, „ale nemáš šancu, zlatko. Myslím, že sa do teba práve totálne zabuchla.“

Harry sa naklonil ku krstnej dcére, ktorá ho okázalo ignorovala. Prvý raz v živote.

„Zlatičko, až vyrastieš, nájdeš si svojho princa. *Tento...* je iba môj.“

Rose sa naňho zamračila a odula ústočká. Vyzerala, že sa každú chvíľu rozplače.

4/100

„Naozaj si vždy sníval o veľkej rodine?“

„Odkiaľ to vieš?“ opýtal sa, ale vzápätí mu to došlo. „Ron ti hovoril o Ginny?“

Draco prikývol. „Koľko Weasleyovcov si už vlastne stihol vystriedať?“

Harry sa skutočne zamyslel a vystrel pred seba ruku, akože ide počítat'. Ale keď zbadal Dracov uveličený výraz, iba sa rozosmial na plné hrdlo.

„Komediant!“ zamručal Draco a hodil po ňom páperový vankúš, ktorý Harry v letku zachytil ako ohnivú strelu.

Harry si pritiahol brániaceho sa blondiáčka do náručia a prilepil sa horúcimi ústami z boku na jeho krk.

„Hm, krásne voniaš.“

Draco si povzdychol, keď mu poláskal krk jazykom.

5/100

V spálni nechali zažatých niekoľko sviec, kým Harry olizoval kvapôčky potu z jeho hladkej hrude. Dracova ruka ho nežne hladila po ramene.

„Ako... ako to funguje u muklov?“ prekvapil ho otázkou, na čo Harry zvedavo dvíhol hlavu. „Vieš, vo vzťahoch. Ak... ak niekam smerujú? Dvorcia si?“

Harry zažmurkal. „Aj tak by sa to dalo povedať. Najprv chodia na rande, aby sa spoznali. Niektorí spolu i chvíľu žijú, než sa rozhodnú, či to tak nechajú alebo či svoj vzťah potvrdia i oficiálne.“

„Takže... ak sa spolu stretávame, spíme a takmer aj vedno žijeme,“ začal Draco, „stačí ti to alebo chceš viac?“

15. časť

1/100

Zúrilo. Vyfúkol dym a zahodil cigaretu, keď sledoval ako sa ten diabol prisal v šere ulice na jeho syna.

Dokonca mal tú drzosť, aby ho zatiahol do tmavej uličky. To si to s ním plánoval rozdať niekde pri odpadkoch?! *Neslýchané!*

Ešte chvíľu si poklopkával vychádzkovou paličkou po stehne, kým sa nerozhodol zakročiť.

Predstava, že sa toho kráľovsky skvostného tela dotýka niekto taký ako Potter v ňom dvíhala celé tsunami žľče.

V oceľovo šedých očiach, studených ako večerná obloha sa mihol tieň hrozby. Nikto nemal právo siahať na to, čo bolo jeho!

Draco patril len jemu. A zas mu bude patriť!

2/100

Nikde nikto!

Zavrčal a zaškrípal zubami. Zvrtol sa na päte a odmiestnil sa priamo domov. Nemalo zmysel blúdiť nocou okolo pozemkov. Tie kúzla boli prisilné i naňho a jeho schopnosti.

A ešte i tam cítil prítomnosť inej, silnejšej mágie. Nepochyboval, že patrí Potterovi.

Och, keby len mohol, zniesol by ho zo sveta vlastnými rukami!

Mrskol sebou do kresla, pohár whisky v ruke. Oči podliate krvou, telo sa chvelo vypätím i nenávisťou.

Pohár vyprázdnil na ex. Zaklonil hlavu a dovolil spomienkam, aby ho ovládli.

Znova a znova hladil to štíhle, poddajné telo. Znova a znova sa doňho vnáral.

„*Draco*,“ zašepkal roztrasene.

3/100

Harry sa prechádzal pomedzi vysočizné regály. Nikdy predtým v tomto oddelení nebol. Ak nerátal sklad s krištáľovými guľami.

„Je to tu obrovské,“ povedal s obdivom.

Draco sa pousmial. „Však? Zodpovedá to mojim schopnostiam, talentu a...“

„Egu?“ rýpol si Harry, keď sa vynoril spoza regálov.

Dracovo obočie sa šibalsky nadvihlo. Nekomentoval to. Nenechal sa vyprovokovať.

„Čo je toto?“ opýtal sa Harry, keď k nemu podišiel. Draco sa obzrel ponad plece na svoj pracovný stôl.

„Pás cudnosti,“ informoval ho. „Tento konkrétny patril žene križiackeho rytiera, sira Georga. Mal zabrániť jej nevere v čase jeho neprítomnosti.“

„Som rád, že žijeme v modernej dobe.“

4/100

Draco ho rýchlo vyviedol z omylu a ukázal mu niečo, nad čím sa Harry otriasol. „Mužský pás cudnosti,“ povedal a zákerne sa uškrnul. „Keď nabudúce dostatneš chuť liezť k Weasleyovcom, týmto si ťa poistím.“

Harry vytreštil oči. „Dúfam, že iba žartuješ.“

„Myslíš?“

Harry si bojovne založil ruky na hrudi. „Nikdy som ti nedal dôvod, aby si si myslel opak.“

Draco sa pred neho postavil a položil mu ruky na boky. „Nie. Ale podľa mojich informácií sa tieto hračky dajú využiť aj inak.“

„Ako?“ opýtal sa opatrne.

„Pri sado-maso hrách.“

Harry si vydýchol. „To sa nás netýka.“

„Nie, našťastie nie,“ súhlasil.

5/100

Dôkazom toho nasledovalo neskutočne nežné milovanie. Harry rozprestrel na zemi akúsi vyšívanú deku, ktorú tam našli a to im úplne stačilo.

O malú chvíľu sa už ponáral do svojho milenca s úsmevom na perách a s nohami vyloženými na svojich ramenách. Prsty rúk prepletené, rovnako ako i jazyky v dychtivom bozku.

Začal v ňom kĺzať a ani na sekundu neprerušil očný kontakt. Bolo to neskutočne intenzívne. Celkom zabudli na okolie. Existovali len oni dvaja.

Vo víre vášne ani jeden z nich nepostrehol, že na kraji deky zažiarili skryté znaky, len aby vzápätí zmizli.

Harry s Dracovým menom na perách vyvrcholil.

16. časť

1/100

Lucius nebol idiot. Okrem toho, dlhé roky v službe Temného pána ho naučili svoje. Na Manor vstúpiť nemohol, ale spokojne sa posmieval tomu zjazvenému diablovei, keď zistil, že ochrany na jeho byte sa dajú hravo obísť.

Stačilo vyčkať. Cítil, že šťastie sa k nemu vracia a mienil to využiť.

.....

Draco opustil kúpeľňu s ručníkom okolo bokov a okamžite zastal. Vytreštenými očami zíрал na svojho otca, ktorý sa opieral o futro dvier Potterovej spálne a evidentne ho čakal. V prstoch zvieral synov prútik.

Netváril sa vôbec nadšene.

„Myslím, že je na čase... ísť.“

Draco naprázdno preglgol. Narýchlo zvažoval všetky svoje možnosti.

2/100

„Nikam s tebou nepôjdem!“

Lucius sa zamračil. Pristúpil k nemu a bez varovania mu uštedril facku. Draco sa zatackal. „Nikdy som netoleroval drzé správanie a ty by si to mal vedieť najlepšie.“

Líce mu horelo, keď sa zaň okamžite chytil. Sivomodré oči muža boli ako z ocele. Vlasy mu divo padali okolo tváre skrivenej hnevom.

„Podrobíš sa mi! Si môj!“

„Nie som!“

„Si Malfoy!“

„Bodaj by som nebol!“

Ďalšia facka. Lucius schmatol syna nešetrne za vlasy, bolestivo ním mykol. „Neopovažuj sa to viac vysloviť! Si Malfoy a si môj! Vždy si bol. Môj jediný, milovaný!“

Pohľad mu padol na posteľ.

3/100

„Ako sa Potter zatvári, keď zistí, že sme to robili v jeho posteli?“ opýtal sa prv, než zaútočil na synove ústa. Draco sa zúrivo bránil, ale jeho otec bol silnejší aj teraz. Plienil mu ústnu dutinu s hnevom.

Bolo mu jedno, že je to choré, že je to nemorálne, že mu ubližuje.

Draco sa pod ním márne zvíjal a márne ho od seba odtláčal. Luciusove ústa, ruky a jazyk boli všade. Zastonal, keď v rozkroku ucítil jeho tvrdnúcu erekciu, ktorá sa k nemu tak veľavrane tísila, zatiaľ čo mu Luciusove ústa hrýzli plece a prsty sa snažili dostať medzi bruchá.

4/100

Draco privrel oči a pokúsil sa naposledy presadiť svoju vôľu. Bez prútika. Odovzdaný mu na milosť, ktorá bola kdesi v nedohľadne.

Bolo to nesmierne ponižujúce a zahanbujúce. Jeho otec ho miloval zvráteným spôsobom. Muselo to skončiť.

Energia, ktorá z neho v tej chvíli vytryskla bola oslepujúca. Odmrštila z neho Luciusa nevídanou silou. Muž vykrikol, preletel miestnosťou a pristál na opačnej strane spálne práve

v momente, keď sa objavil Harry s rozviatymi vlasmi a červenými lícami.

Stačil mu jediný pohľad, aby si urobil vo veciach jasno.

„Postarám sa o to!“

S tým pristúpil o omráčenému mužovi a premiestnil sa s ním.

5/100

Harryho príchod ho vytrhol zo zamyslenia. Nepýtal sa, iba ho mlčky pozoroval.

„Si v poriadku?“

Prikývol.

Na moment sa odmlčali, kým neprehovoril Harry. „Plánoval som mu upraviť myseľ, aby sme od neho mali pokoj. Nedal sa. Stále vykrikoval, že si jeho a vždy aj budeš. Nezabil som ho, prisahám. Zabila ho vlastná odrazená kliatba.“

Draco zvesil hlavu a roztrasene vydýchol. „Myslím... že je to tak najlepšie. Do konca života by som sa musel otáčať a pozeráť za seba, či niekde nestriehne. Nebol normálny. Ani tá láska... ktorú ku mne údajne cítil.“

Harry si ho pritiahol do náručia. Draco sa poddal.

17. časť

1/100

Pohreb Luciusa Malfoya bol súkromnou záležitosťou. Veľmi súkromnou. Draco si konečne mohol vydýchnuť. Jeho otec bol preč. Nie ich vinou, ale svojou vlastnou. Bol tomu rád.

Na minulosť pomaly sadal prach a budúcnosť... ležala pred nimi. Taká, akú si ju vytvorila.

Len oni dvaja. Veľmi povznášajúci pocit.

Ale bolo tu niečo, čo neznieslo odklad. Aj tak s tým už dlho otáľal. Nesmie mu to zatajovať len preto, lebo sa obával Harryho reakcie.

Ako mu to však povedať? Vedel si predstaviť, že nebude nadšený. Okrem toho, už sa s tým nič nedalo robiť. Bol to nezvratný fakt.

Draco si nešťastne povzdychol.

2/100

„Tak hovor!“ vyzval ho Harry, ktorý sa viac nemohol na neho dívať. Draco chodil mĺkvy už od včera.

„Dobre, ale sľúb mi, že sa nerozčúliš, dobre?“

„Nerozčúlim sa, sľubujem.“

Draco si povzdychol a otreľ si spotené dlane do nohavíc. „Pamätáš sa na to milovanie na odbore záhad?“

Harryho tváre preťal doslova chlípny úsmev. „Pravdaže. Chceš si to zopakovať?“

Draco neragoval. „A spomínaš si aj na tú deku, ktorú si rozprestrel na zemi a na ktorej sme to... robili?“

„Isteže. Bola veľmi... jemná, prečo?“

„A pamätáš si, že si mi vtedy povedal – Milujem ťa?“

„Iste. A ty si to zopakoval.“

Prikývol.

3/100

„Oddalo nás to.“

Harry zažmurkal. „Čo presne myslíš tým – *oddalo nás to*?“

Draco zastonal a schoval si tvár do dlaní. Vedel, že toto bude hrozné, ale preňho to bolo jasné ako facka.

„Sme svoji. Od toho dňa. Chápeš? Na ministerstve sa dokonca objavili naše papiere. Včera som ich videl na vlastné oči. Svadobné listiny, Harry.“

Harry sa oprel o pohovku a dvakrát sa neúspešne načiahol po pohári minerálky, ktorá stála na stole. Podal mu ju Draco.

„Hneváš sa,“ skonštatoval napokon.

Harry naňho upriamil pohľad a pokrútil hlavou. Napokon vstal a opustil miestnosť bez slova

vysvetlenia.

Draco si zahryzol do pery.

4/100

Vrátil sa takmer okamžite a tváril sa trochu rozpačito, keď si k nemu znova sadal. „Je to šok, to musíš uznať, ale myslím, že sme na tom rovnako.“

„To si sakra pís!“ vyhrkol Draco. „Keby som to bol tušil, ale nevykazovala žiadne známky čiernej mágie a tak som si ju nechal na neskôr.“

Až potom si všimol, že sa čarodejník vedľa neho usmieva. „Čo je?“

Harry pokrútil hlavou. „Vieš, uvažoval som nad tým už nejaký čas.“

„Nad čím presne?“ zaujímal sa.

„Nad... zväzkom s tebou, láska.“

Draco zalapal po dychu. „Vážne?“

Harry prikývol. „Je to dostatočný dôkaz, aby si uveril?“

5/100

Draco vrhol pohľad na zamatovú krabičku, kde ležal na výstelke snubný prsteň. Ten teraz Potter vybral a gestom ho požiadal o ľavú ruku. Navliekol mu prsteň na prestnník a jeho úsmev sa rozšíril.

„Sedí ako uliaty.“

Draco pohlol prstami. „Je... prekrásny!“ vydýchol v čírom úžase a pozrel do smaragdových očí. „Ty si... naozaj?“

„Milujem ťa.“

Bolo to tak odlišné vyznanie od toho, ktoré počúval celé roky od svojho vyšinutého otca. Tamto bolo zlé, choré a šialené, ale toto... malo váhu, pretože vychádzalo zo srdca.

Z Harryho srdca.

Mohol byť život krajší? Usúdil, že áno. S Harry po svojom boku, určite!

Koniec